

blegrøde danske Radikalisme til den sort-hvid-røde Nationalisme og over til den gule danske Reaktion; det er alle disse Kulører forenede i een Klat.

Fraenkel: Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Boa sige, at hvilken nu end hans Hensigt har været, er det dog givet, at i dette Øjeblik er det en politisk Afgørelse, der træffes ved den Stilling, man tager til hans Resolution. Efter at den højtærede Statsminister har talt, kan der ikke være Tvivl om, at de stillede Paastande betyder noget politisk. Skal derfor det ærede Medlems Forsikring om, at han ikke ønsker Ministeriets Fald, tages for gode Varer, maa han nu tage sin Paastand tilbage.

Hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch angaar — ja, det er ikke let at udtrykke; det, jeg egentlig skulde sige, var, at jeg ikke troede ham, naar han siger, at der ikke er noget politisk i hans Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Men jeg ønsker ikke at støde det ærede Medlem og maa for Resten erkende, at naar et Medlem, der ikke har løjet for mig før — det har det ærede Medlem ikke — siger: Jeg har ikke ment det saadan, er jeg nødt til at acceptere, hvad han siger. Men at den af ham fremsatte Paastand vil virke politisk og vilde have virket politisk ogsaa uden den højtærede Statsministers Erklæring, derom kan der — det har jeg dog vel Lov til at sige — ingen Tvivl være, saaledes som det ærede Medlems hele Stilling er i Partiet, med den Betydning, han har i dette, og ganske særlig med Hensyn til militære Sager.

Holstein: Det har i det konservative Folkeparti gentagende været drøftet, om det ikke vilde være heldigst at udsætte Nyordningen af vort Forsvar og indtil videre foretage midlertidige Ændringer i det bestaaende og fortsætte dermed, og det ærede Medlem Hr. Pürschel har ved flere Lejligheder været en ivrig Talsmand for dette Standpunkt, der er i fuld Overensstemmelse med Flertallet af den militære Sagkundskab. Men den Gang saa det ærede Medlem Hr. Pürschel Sagen ud fra saglige Synspunkter; nu ser det ærede Medlem Sagen ud fra politiske, og saa har Fløjten jo faaet en anden Lyd. I øvrigt forbyr det mig, at det konservative Folkeparti er kommet saa vidt i Afhængighed af Venstre, at det nu ikke en Gang kan gaa med til en Dagsorden, der kun inde-

holder en Selvfølgelighed og ikke indeholder noget om Tillid — den Art Dagsordener har det konservative Folkeparti gentagende i den forløbne Samling redigeret, naar Venstre var i Bekneb —, saa det forekommer mig mærkværdigt, at Partiet end ikke kan gaa med til en saadan Dagsorden. Nu er Partiet kommet saa vidt i Afhængighed, at saa snart der er Tale om en Dagsorden i denne Sag, pruster og stamper det konservative Trækyr efter at faa Lov til at lægge sig i Selen og spænde sig for Vognen for at trække Regeringens Vogn ud af det Mudder, Venstre selv har bragt sig i, og imedens sidder.....

Formanden: Det er ikke passende Udtryk, det ærede Medlem bruger.

Holstein: og imedens sidder Venstres radikale Luksuskat paa Bagsædet og smiler diabolisk og underfundigt.

Formanden: Jeg kalder det ærede Medlem til Orden.

Boa: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har for anden Gang fremført den Paastand, at Erhvervspartiet tidligere har været med til at lave Ministerstorm og nægte Regeringen Penge til at udføre deløbende Forretninger. Det er aldeles ukorrekt, hvad det ærede Medlem dér fremfører, vi har tværtimod Gang paa Gang anvist Regeringen andre Veje at tage Pengene paa end netop de Veje, Regeringen har villet, men det Spørgsmaal foreligger ikke til Diskussion her i Aften. Jeg har dog lige villet anholde det ærede Medlem for denne Paastand.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at efter at den højtærede Statsminister har talt, er der lagt et storpolitisk Moment ind i den af mig stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det faar virkelig den højtærede Statsminister om, jeg har stillet min Paastand, før Statsministeren talte, og jeg har holdt den paa ganske sagligt Grundlag, jeg kan ikke være ansvarlig for de Konstellationer, som kan vokse derud af. Skulde det virkelig ske, hvad man fra konservativ Side befrygter, og hvad jeg for min Del ingenlunde vilde være begejstret for, at dette Ministerium skulde falde, kan jeg ikke faa Øje paa, at jeg paadrager mig noget Ansvar derfor! Jeg har ikke nogen stærkere Pligt end Ministeriet selv til at holde det oppe, og